

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลแกคำ อำเภอแกคำ จังหวัดมหาสารคาม ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎี และเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
2. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น
3. องค์การบริหารส่วนตำบล
4. โครงสร้างและอำนาจหน้าที่
5. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
6. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลแกคำ
7. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแกคำ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

1.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลายท่าน ซึ่งผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและรวบรวมไว้ดังนี้

เจลิม เกด โมลี (2543:8) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่า การที่ประชาชนได้ใช้คุณสมบัติส่วนตัวในด้านความรู้ความสามารถ และทรัพยากรที่มีอยู่เข้าไปร่วมคิดตัดสินใจในขั้นตอนต่างๆ ของกิจกรรมหนึ่งๆ ด้วยตนเองหรือองค์กรที่ประชาชนจัดตั้งขึ้นอย่างมีเสรีภาพและเสมอภาค

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527:6-7) ได้ให้ความหมายและหลักการสำคัญเรื่องนโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาว่า หมายถึง กระบวนการที่รัฐทำการส่งเสริม

ชักนำ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งในรูปส่วนบุคคล กลุ่มบุคคล ชมรม สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัครรูปต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องร่วมกัน

ยูว็ฒน์ วุฒิเมธี (2526:20) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การปฏิบัติและรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อตัวประชาชนเอง การที่จะสามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท เพื่อแก้ไขปัญหานั้นและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดีขึ้นได้นั้น ผู้นำการเป็นแปลงต้องยอมรับปรัชญาพัฒนาชุมชนที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและพร้อมที่จะอุทิศตน เพื่อกิจการของชุมชน ขณะเดียวกันต้องยอมรับความบริสุทธิ์ใจด้วยว่า มนุษย์สามารถพัฒนาได้ ถ้ามีโอกาสและได้การชี้แนะอย่างถูกต้อง

อรรถพ พงษ์วาท (2530:98) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเริ่มตั้งแต่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน จนถึงลงมือปฏิบัติตามแผนและการประเมิน ซึ่งจะต้องมีการปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อระบุนโยบายและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตลอดจนวิธีการปฏิบัติที่เห็นว่าเป็นไปได้

อภรณ์พันธ์ จันทรสว่าง (2522 : 26) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน ไว้ว่าการมีส่วนร่วมเป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะต้องมีมากพอที่จะเกิดการริเริ่มโครงการเพื่อปฏิบัติการ กล่าวคือ จะต้องการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะต้องเข้าร่วมปฏิบัติการนั้นๆ เห็นผลเบื้องต้นของการที่คนเราร่วมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการหรือการกระทำทั้งหมดที่กระทำ โดยตนเองหรือทำในนามกลุ่มนั้นกระทำผ่านองค์การ ดังนั้นองค์การจะต้องเป็นตัวที่ทำให้บรรลุความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการได้

ดังนั้น การมีส่วนร่วมหมายถึง การร่วมมือ การทำงานร่วมกัน ของปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เห็นพ้องต้องกันและร่วมรับผิดชอบ หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเพื่อดำเนินการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ต้องการ โดยการกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์กรหรือให้บรรลุถึงการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

1.2 กระบวนการและลักษณะของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนานับว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่น ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาไว้ดังนี้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2535:61-63) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนาชนบทว่า ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การวางแผนดำเนินกิจกรรมการลงทุนและการปฏิบัติงาน การติดตามและประเมินผล

แมทธิวส์ (Mathews. 1996:4-6; อ้างถึงใน น้ำฝน สมศรีนวล. 2547:9) ได้กล่าวถึงการสร้างความเข้มแข็งและระดับความเข้มแข็งของการรวมพลังในชุมชน เพื่อให้เห็นช่องทางและโอกาสในการพัฒนาดังนี้

1. โครงสร้างพื้นฐานที่ดีได้แก่ โอกาสและแหล่งพบปะแลกเปลี่ยน เพื่อการเรียนรู้ร่วม ตลอดจนการร่วมกลุ่มกันของคนในชุมชน

2. กระบวนการเรียนรู้และตัดสินใจร่วมกันระหว่างคนในชุมชน

3. ลักษณะของความเป็นผู้นำ และภาวะผู้นำของประชาชนในชุมชน

4. ระดับความคิดเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเอง และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง

5. ความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนกับสถาบันต่างๆ ในชุมชน

6. ความรู้สึกนึกคิดในการเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชน ความสามัคคีและความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่างๆ ในชุมชน

1.3 ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

1.3.1 ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ (เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง.2523:727-273)

1) การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และสาเหตุของปัญหาของชนบท

2) การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม

3) การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน

4) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

1.3.2 ขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายพัฒนาที่กำหนดไว้ดังนี้ (ไพรัตน์ เจริญรินทร์. 2527:10)

1) ร่วมทำการศึกษาค้นคว้าและหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมถึงลดจนความต้องการชุมชน

2) ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชนหรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน

3) ร่วมร่างแผนนโยบาย หรือแผนงาน หรือ โครงการ หรือกิจกรรม เพื่อจัดหาและแก้ไขและสนองความต้องการของชุมชน ร่วมตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม

4) ร่วมจัดและปรับปรุงระบบบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5) ร่วมลงทุนในกิจกรรม โครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตน และของหน่วยงาน

6) ร่วมปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

7) ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษาโครงการและกิจกรรมที่ได้จัดทำไว้ทั้งโดยเอกชนและรัฐบาลให้ใช้ประโยชน์ได้ตลอดไป

1.3.3 การมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาชนบทกำหนดไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้ (Lawdermilk and Lartors. 1980; อ้างถึงใน น้ำฝน สมศรีนวล. 2547:10)

1) การสำรวจ (Preliminary reconnaissance)

2) การแสวงหาแนวทางแก้ไข (Search for solutions)

3) การศึกษาเพื่อจัดลำดับความสำคัญของปัญหา (Priority problem identification)

4) การกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา (Assessment of solutions)

5) การปฏิบัติตามโครงการ (Project implementation)

6) การประเมินโครงการ (Formal project evaluation)

7) การพิจารณาทบทวนโครงการเพื่อดำเนินการให้เสร็จสมบูรณ์ (Project reconsideration of completion)

1.4 รูปแบบของการมีส่วนร่วม

1.4.1 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนแบ่งออกเป็น 10 รูปแบบ คือ (กรณีศึกษา ชมดี. 2524:13)

- 1) การมีส่วนร่วมประชุม (Attendance at meeting)
- 2) การมีส่วนร่วมออกเงิน (Financial contribution)
- 3) การมีส่วนร่วมเป็นกรรมการ (Membership or committees)
- 4) การมีส่วนร่วมเป็นผู้นำ (position of leadership)
- 5) การมีส่วนร่วมสัมภาษณ์ (Interviewer)
- 6) การมีส่วนร่วมเป็นผู้ชักชวน (Solicitor)
- 7) การมีส่วนร่วมเป็นผู้บริโภค (Customers)
- 8) การมีส่วนร่วมเป็นผู้ริเริ่มหรือผู้เริ่ม (Entrepreneur)
- 9) การมีส่วนร่วมเป็นผู้ใช้แรงงานหรือเป็นลูกจ้าง (Employee)
- 10) การมีส่วนร่วมออกวัสดุอุปกรณ์ (Material contrion)

1.4.2 รูปแบบการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนนั้นมีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (อคิน รพีพัฒน์. 2527:49)

- 1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในการพิจารณาปัญหาและจัดระดับความสำคัญของปัญหาตลอดจนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
- 2) การมีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุของปัญหา
- 3) การมีส่วนร่วมในการค้นหา และพิจารณาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหา ได้แก่ วางแผนโครงการเป็นขั้นตอน นโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ
- 4) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น การดำเนินโครงการซึ่งต้องทำประโยชน์กับโครงการ
- 5) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลของกิจกรรม เช่น สรุปผลของโครงการว่า บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ อาจกระทำระหว่างดำเนินงานหรือภายหลังจากโครงการเสร็จสิ้นแล้วก็ได้

1.4.3 การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decisionmaking) แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการตัดสินใจแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ก็ยังคงใช้การตัดสินใจควบคู่กับการดำเนินงาน (Implementation) ด้วยเช่น การจัดองค์การ การ

กำหนดกิจกรรมการพัฒนา การตัดสินใจเกี่ยวกับผลประโยชน์ (Benefits) และการประเมินผล (Evaluation) ในการพัฒนาและได้สรุปกระบวนการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย

- 1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
- 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
- 4) การมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา

1.5 ระดับขั้นตอนการมีส่วนร่วม

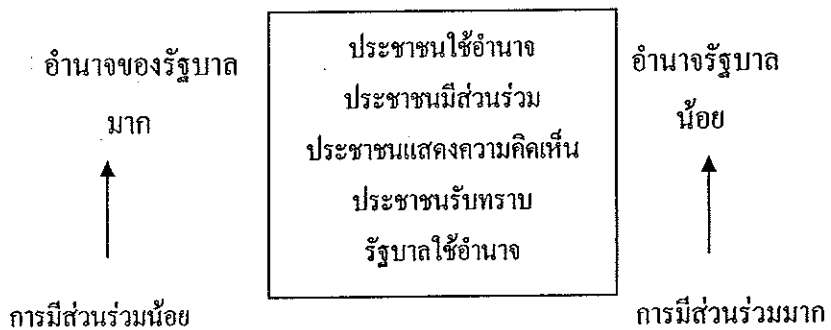
ในทำนองคล้ายคลึงกัน คะเนิงนิจ ศรีบัวเอี่ยม (2545:408-410) ได้เสนอระดับการมีส่วนร่วมว่ามีอยู่ 3 ระดับ คือ

1.5.1 ร่วมคิดตัดสินใจ คือ ต้องการคิดและต้องการมีอำนาจตัดสินใจในระดับที่แน่นอนระดับหนึ่ง

1.5.2 ร่วมทำ คือ ร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด

1.5.3 ร่วมสนับสนุน อาจเป็นได้ตั้งแต่ข่าวสารข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรบริการให้ประชาชนมีส่วนร่วมนั้น สามารถทำได้ในหลายระดับขึ้นอยู่กับรัฐบาลแต่ละยุคว่าจะให้ความสำคัญต่อประชาชนมากน้อยต่างกันคือ

1) ประชาชนเป็นผู้ใช้อำนาจ หมายถึง การให้ประชาชนเข้าจัดการหรือดำเนินการเอง โดยไม่มีการติดต่อกับรัฐบาลก่อน ซึ่งอาจมีการตอบโต้จากรัฐบาล ตัวอย่างเช่น การตั้งศาลเตี้ย การเดินขบวน การเข้ายึดสถานที่ราชการเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม เป็นต้น โดยในรูปแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมมาก รัฐบาลจะมีอำนาจน้อยลงหรือในทางกลับกัน ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชน

2) ประชาชนและรัฐบาลร่วมกันแก้ปัญหาโดยมีอำนาจเท่าเทียมกัน เช่น โครงการทำความสะอาดหมู่บ้าน การสร้างถนน และขุดบ่อน้ำในหมู่บ้าน เป็นต้น

3) ประชาชนเป็นที่ปรึกษา หมายถึง รัฐบาลขอความคิดเห็นจากประชาชนและตั้งใจที่จะกระทำเช่นนั้น แต่ก็ยังมีอำนาจหน้าที่จะได้รับความคิดเห็นนั้นไปปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น การตั้งคณะกรรมการ เพื่อการประสานงานระหว่างประชาชนและส่วนราชการ การแต่งตั้งคณะที่ปรึกษา การประชุมย่อยเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเฉพาะกลุ่มเป็น เป็นต้น

4) ประชาชนแสดงความคิดเห็น รัฐบาลให้โอกาสประชาชนได้แสดงความคิดเห็นในบางเรื่อง แต่มักจะนำความเห็นไปปฏิบัติและยังมีอำนาจที่จะไม่รับฟังความคิดเห็นนั้น ตัวอย่างเช่น การประชุมใหญ่ที่ให้โอกาสประชาชนได้แสดงความคิดเห็นการขอความคิดเห็นในระเบียบที่กำลังจะนำมาใช้

5) ประชาชนรับทราบเป็นการแถลงข่าวและหรือมติของรัฐบาลให้ประชาชนได้ทราบ ประชาชนอาจมีปฏิกริยาได้ตอบหรือไม่ก็ได้ เช่น การแถลงถึงโครงการต่างๆ ที่รัฐบาลได้มีมติให้ดำเนินการ การริเริ่มกฎหมายต่างๆ และการเวนคืนที่ดิน เป็นต้น

6) รัฐบาลใช้อำนาจ กล่าวคือ รัฐบาลใช้อำนาจจัดการโดยไม่แจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ตัวอย่างเช่น การสืบสวน จับกุมผู้กระทำความผิดกรณีต่างๆ โดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า เป็นต้น

จากแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมดังกล่าว ข้างต้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วจะมีลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในส่วนของรายละเอียดที่แยกย่อยลงไปเท่านั้น อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วม เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการศึกษาการมีส่วนร่วมไว้ 5 ด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
3. ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา
5. ด้านการมีส่วนร่วมตามอำนาจหน้าที่

1.6 ปัญหาและอุปสรรคการมีส่วนร่วม

ปัญหาการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดำเนินงานที่กล่าวมาแล้วมีสภาพปัญหาเกิดขึ้นหลายประเด็น ซึ่งมีผู้เสนอปัญหาต่างๆ ไว้ดังนี้

1.6.1 ปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาว่า ประชาชนบางครั้งเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพราะเกิดจากความเกรงใจหรือการถูกบีบบังคับจากผู้มีอำนาจหรือภาครัฐ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีใช้เพียงใช้แรงงานอย่างเดียว เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเองได้ครอบงำและกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเอง ส่งผลให้ประชาชนปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมในการพัฒนาของระบบราชการไม่ได้ จึงเกิดความล้มเหลว เพราะแนวทางการพัฒนาวางแผนจากเบื้องบนมาก่อน ในขณะที่เดียวกันยังได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ใช้พิจารณาถึง การพัฒนาการเมืองของสภาตำบลประกอบด้วย ปัจจัย 6 ประการ คือ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2535 : 64-65)

- 1) ข้อมูลข่าวสาร (Information) หมายถึง การรับเอาสิ่งต่างๆ ที่เป็นสื่อบอกความหมายทั้งจากภายในและภายนอกท้องถิ่น หรือเป็นภาพที่ปรากฏจากสถานที่บุคคล และกิจการต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
- 2) เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง การรับเอาความรู้ทางวิชาการ สิ่งประดิษฐ์ หรือเทคโนโลยีจากภายในหรือนอกท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชน เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและสอดคล้องกับความเชื่อ วัฒนธรรมของท้องถิ่น
- 3) สถานะทางการเงิน (Economic Status) หมายถึง สถานะทางเศรษฐกิจหรือฐานะทางการเงินของสภาตำบล ซึ่งนอกจากจะมีรายได้ของตนเองแล้ว รัฐบาลยังให้การช่วยเหลือสนับสนุน เช่น งบประมาณช่วยเหลือและเงินอุดหนุน ตลอดจนหน่วยงานหรือบุคคลจากภายในและภายนอกท้องถิ่น ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ ซึ่งเงินดังกล่าวสภาตำบลนำไปใช้ในการพัฒนาอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- 4) ทรัพยากร (Resource) หมายถึง ความรู้ความสามารถ ของคนในท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนระบบนิเวศวิทยาของท้องถิ่น มีการใช้อย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

5) การเสียดสีเพื่อส่วนรวมของคณะกรรมการ (Mentality) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติในสภาตำบลมีจิตใจซื่อสัตย์ เสียดสี อดทน ขยัน พึ่งตนเอง และร่วมมือกัน เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งได้รับการอบรมสั่งสอนจากการฝึกอบรม หรือปลูกฝังนิสัยโดยบุคคลตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6) กลุ่มของสังคมและการเมืองในท้องถิ่น (Social and Political Organization) หมายถึง สภาพทางสังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง การบริหาร และการจัดองค์การในท้องถิ่น ซึ่งรวมไปถึงการมีกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในท้องถิ่นมีความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์สมาชิกและทำกิจกรรมร่วมกันในทางสร้างสรรค์ โดยปราศจากการแทรกแซงด้วยอิทธิพลหรือการเงิน และสามารถสร้างอำนาจต่อรองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ตลอดจนให้การส่งเสริมและการปลูกฝังประชาธิปไตยในท้องถิ่นอีกด้วย

1.6.2 อุปสรรคการมีส่วนร่วม สามารถจำแนกอุปสรรคและปัญหาของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ออกเป็น 3 ระดับ คือ (อนงค์ พัฒนจักร, 2533: 49-50)

1) อุปสรรคที่เกิดจากหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นแหล่งรวมศูนย์อำนาจไม่ว่าจะเป็นนโยบาย กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการวางแผนและการดำเนินงาน อนึ่งทัศนคติค่านิยมและทักษะของเจ้าหน้าที่รัฐเคยชินต่อการกระทำและติดต่อสื่อสารในคนกลุ่มเดียวกัน จึงใช้ภาษาเทคนิคของตนแล้วตีความว่า ประชาชนต้องเข้าใจในการดำเนินการประเมินผลโครงการเจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีความคิดว่า ตัวโครงการหรือกิจกรรมต้องบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่คำนึงถึงการพัฒนาคนในชุมชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนรับรู้หรือเกี่ยวข้องแต่อย่างใด ส่วนการปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งและประสิทธิภาพความรับผิดชอบต่องานพัฒนาของเจ้าหน้าที่รัฐ ก็ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยตรง

2) อุปสรรคที่เกิดจากชุมชน เนื่องจากการพัฒนาที่ผ่านมาชุมชนยังขาดความพร้อมและมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น การขาดองค์กรท้องถิ่นที่เหมาะสมจึงขาดผู้อุทิศตนและเวลาแก่งานชุมชนอย่างเต็มที่ ขาดทักษะการทำงาน ขาดการติดต่อสื่อสารที่ดี นับเป็นอุปสรรค ประชาชนได้รับความรู้ไม่เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาสื่อความหมาย การทำความเข้าใจ การขอความคิดเห็นและความคิดริเริ่มใหม่ๆ อนึ่งความแตกต่างกันในกลุ่มชนและผลทางเศรษฐกิจในชุมชน ก่อให้เกิดการแตกแยกทางความคิดค่อนข้างมากต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

3) อุปสรรคที่เกิดจากสังคม จะเกิดขึ้นในระดับความสัมพันธ์ของสังคม ซึ่งพิจารณาไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการเมือง ด้านกฎหมายและระบบราชการ ซึ่งผลจากอุปสรรคทั้ง 3 ด้าน จะส่งผลให้เกิดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของแผนกิจกรรมทางราชการ

1.6.3 สาเหตุที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเพราะสาเหตุต่างๆ ดังนี้ (อภิชัย พันธเสน. 2539: 164-165)

1) รูปแบบการปกครองท้องถิ่นมีปัญหาเรื่องควมมีอิสรภาพในการปกครองตนเอง นอกจากเทศบาลแล้วการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ มักจะถูกควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ของการปกครองส่วนภูมิภาค แม้จะมีการการเลือกตั้งสมาชิกบางส่วนก็ตามที่ แต่เนื่องจากวัฒนธรรมและมรดกตกทอดของระบบอุปถัมภ์ ทำให้การปกครองท้องถิ่นดังกล่าวอยู่ในสภาพอ่อนแอ

2) องค์กรปกครองท้องถิ่นส่วนใหญ่มีงบประมาณไม่เพียงพอ โอกาสในการพึ่งตนเองมีน้อย จึงต้องพึ่งงบประมาณจากส่วนกลาง ทำให้ส่วนกลางมีอำนาจในการกำหนดนโยบายและท้องถิ่นจะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดมาในระดับชาติ แทนที่จะเป็นความต้องการของท้องถิ่นเอง

3) เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเกียรติและศักดิ์ศรีน้อยกว่าเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการของส่วนกลาง ดังนั้นคนดีมีฝีมือจึงไม่สมัครรับใช้หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเกิดความเหลื่อมล้ำในด้านคุณภาพและความรู้ทางด้านวิชาการสำคัญๆ แม้คนในท้องถิ่นก็ยังไม่กลับไปทำประโยชน์แต่จะย้ายเข้าไปทำงานยังที่เจริญกว่า

4) คนในท้องถิ่นรู้สึกสับสนและไม่ค่อยให้ความเชื่อถือกับหน่วยงานปกครองท้องถิ่น นอกจากนั้นความจำกัดของงบประมาณ ตลอดจนขีดความสามารถของขอบข่ายของงานปกครองท้องถิ่น ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร เพราะไม่สามารถมีกิจกรรมที่เด่นชัดเท่ากับกิจกรรมของราชการส่วนอื่นๆ

5) ความตื่นตัวของประชาชนในเรื่องการปกครองตนเองถูกกีดขวางบั่นทอน โดยความผันผวนของการเมืองระดับชาติ การอ้างถึงการปกครองตามระบบประชาธิปไตยย่อมไม่มีความหมาย ถ้าการเมืองระดับชาติไม่อยู่ในลักษณะที่จะสร้างศรัทธาให้เกิดแก่ประชาชน สร้างศรัทธาในการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นก็ย่อมไม่เกิดขึ้น

6) การปกครองท้องถิ่นกลายเป็นเวทีหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้องเป็นการสร้างอิทธิพลทางการเมืองบางกลุ่ม และกลายเป็นที่สนองผลประโยชน์ให้แก่เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องที่เข้าไปมีบทบาทในหน่วยงานนั้นๆ

สรุปได้ว่า องค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรที่สะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลที่กระจายอำนาจ นับเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจการบริหารการปกครอง สู้องค์กรพื้นฐานตำบล ซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่าง

แท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมแนวความคิดและกระแสประชาธิปไตย เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของประชาชนในการบริหารงานตำบล แม้จะพบปัญหาอุปสรรคหลายประการแต่เชื่อได้ว่าความเจริญและการพัฒนาในทิศทางที่ดี จะส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในภาพรวมของประเทศต่อไป

2. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่น

2.1 หลักการปกครองท้องถิ่น (Local Government)

หลักการปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (ประธานองคมนตรีศึกษากร. 2526: 3 - 6)

2.1.1 การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรัฐบาล (Local State Government) เป็นการปกครองท้องถิ่นที่รัฐบาลกลางมอบหมายให้หน่วยการปกครองของรัฐปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลท้องถิ่น หน่วยงานปกครองท้องถิ่นนี้ไม่ได้มีฐานะเป็นตัวแทนของประชาชน ผู้บริหารมาจากการแต่งตั้งของ รัฐ เช่น จังหวัดและอำเภอ

2.2.2 การปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง เป็นการปกครองที่รัฐบาลกระจาย อำนาจให้ท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเอง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การ บริหารส่วนตำบล

2.2 ความหมายและแนวคิดการกระจายอำนาจ

2.1.1 การกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) หมายถึง การที่รัฐบาลกลางยินยอม มอบอำนาจ (Devolution) การปกครองและการบริหาร ในกิจการต่างๆ ให้ประชาชนในแต่ละ ท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเอง (Local Self Government) โดยประชาชนในท้องถิ่นจะเลือก ผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจทั้งทางการเมือง และ การบริหารในการกำหนดคน โยบายและการบริหารงาน ให้เป็นไปตามน โยบายของท้องถิ่นเอง

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการบริหารจัดการ การบ้าน การเมืองของรัฐในระบอบประชาธิปไตย เป็นการจัดการความสัมพันธ์ทางอำนาจหน้าที่ ระหว่าง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่มี ความเปลี่ยนแปลงไปในสังคมที่มีการพัฒนาในด้านต่างๆ มีความต้องการ ความคาดหวัง และ เรียกร้องบริการจากรัฐเพิ่มขึ้น ในขณะที่รัฐมีขีดความสามารถและทรัพยากรที่จำกัดในการตอบสนอง ปัญหาและความต้องการที่เกิดขึ้นใน

แต่ละท้องถิ่นได้ทันต่อเหตุการณ์ และให้ตรงกับความต้องการ ของท้องถิ่น ดังนั้น การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นการลดบทบาทของรัฐในส่วนกลางให้คงเหลือ แต่ภารกิจหลักที่จะต้องทำและเท่าที่จำเป็น โดยรัฐจะดำเนินการกิจที่เป็นงานส่วนรวมของประเทศ และเกี่ยวข้องกับระดับประเทศมากขึ้นและเพิ่มบทบาทให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าดำเนินการ แทนในภาระงานที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของประชาชนส่วนใหญ่ ซึ่งรวมถึงการดูแล ความสงบเรียบร้อย การพัฒนาท้องถิ่น และการจัดการบริการสาธารณะ การพัฒนาและจัดการแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของ ประชาชนมากขึ้น (พรรคชาติพัฒนา. 2547: 129)

2.2.2 การกระจายอำนาจการปกครองมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1) มีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลแยกออกมาจากรัฐบาลกลาง
- 2) มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน
- 3) มีอำนาจอิสระจากส่วนกลางภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย
- 4) มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง ไม่ขึ้นกับการบังคับบัญชาของรัฐบาลกลาง

5) มีงบประมาณ รายได้ และทรัพย์สินเป็นของตนเอง

จากคำกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การกระจายอำนาจการปกครองทำให้ประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจอิสระจากส่วนกลางภายใต้ขอบเขตของกฎหมายทั้งทางด้านการเมืองและทางการบริหาร ในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเอง โดยมีองค์กรประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน มีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรเป็นของตนเองและคณะผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งในท้องถิ่น การกระจาย อำนาจ ดังกล่าวก่อให้เกิดรูปแบบการปกครองที่เรียกว่าการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ความหมายของการปกครองท้องถิ่น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือคำนิยามไว้มากมาย แต่ ส่วนใหญ่แล้วคำนิยามเหล่านั้นต่างมีหลักการที่สำคัญคล้ายคลึงกัน จะต่างกันบ้างก็คือส่วนและรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

อุทัย หิรัญโต (2523: 18) ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นหนึ่งให้จัดการปกครองและดำเนินงานกิจการบางอย่าง โดย

ดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็น องค์การมี เจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วนทั้งที่มีความเป็นอิสระใน การบริหารงาน แต่รัฐบาล ต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการ ควบคุมของรัฐ หาได้ ไม่เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

ประธาน คณะนิติศึกษากร (2526: 18) ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบ การปกครอง ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและ โดยนัยนี้ จะเกิด องค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุม โดย รัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดคน โยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตาม นโยบายของ ตนเอง

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539 : 11) ได้กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การ ปกครองที่ รัฐบาลให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิด โอกาสให้ประชาชน ในท้องถิ่น ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงแต่ บางส่วนในการบริหารท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนใน ท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อม เป็นรัฐบาลของประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของ ท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดย ประชาชน และเพื่อประชาชน ดังนั้น การบริหาร การปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของ ตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของ รัฐบาลกลางโดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล กลาง มีอำนาจในการตัดสินใจ และบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

ดังนั้นสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครอง ซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อ เป็น การกระจายอำนาจการปกครองทางการเมือง การบริหารโดยให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการ จัดการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบตามความต้องการของประชาชน โดยท้องถิ่น มีอิสระในการปกครองตนเอง สามารถกำหนดคน โยบายและการบริหารงานให้ เป็นไปตามนโยบาย หรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

3. องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสภาตำบลทั่วประเทศออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (โกวิท พวงงาม 2544 : 170)

3.1 รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

3.2 รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีเจตนารมณ์ ดังนี้

3.2.1 กระจายอำนาจการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาภายในตำบล และตอบสนองความต้องการของประชาชน อำนาจที่รัฐมอบให้ต้องมีขอบเขตตามที่รัฐกำหนด

3.2.2 เปิดโอกาสให้หน่วยบริหารราชการท้องถิ่น ปกครองตนเอง ทำหน้าที่และกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริหารตามสมควร ให้มีการปกครองที่เข้มแข็งเป็น การแบ่งเบาภาระของรัฐบาล รัฐบาลกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้หลายทางรวมทั้งเงินอุดหนุน

3.2.3 เพื่อเสริมสร้างแนวคิดประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้มีกระบวนการสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีการเลือกตั้ง มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายสภาตำบลกับฝ่ายบริหาร และที่สำคัญส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่าง กว้างขวางในการเสนอแก้ปัญหา รวมถึงการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลทั้งในทาง

ทฤษฎี และในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชนบท เป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่นอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและทรัพยากรต่าง ๆ ในชนบท จึงน่าจะรู้ปัญหาความต้องการที่แท้จริง รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และ สิ่งแวดล้อมในชุมชน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2535: 279) และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน และจัดการทรัพยากรและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีอิสระ และคล่องตัวมากขึ้น

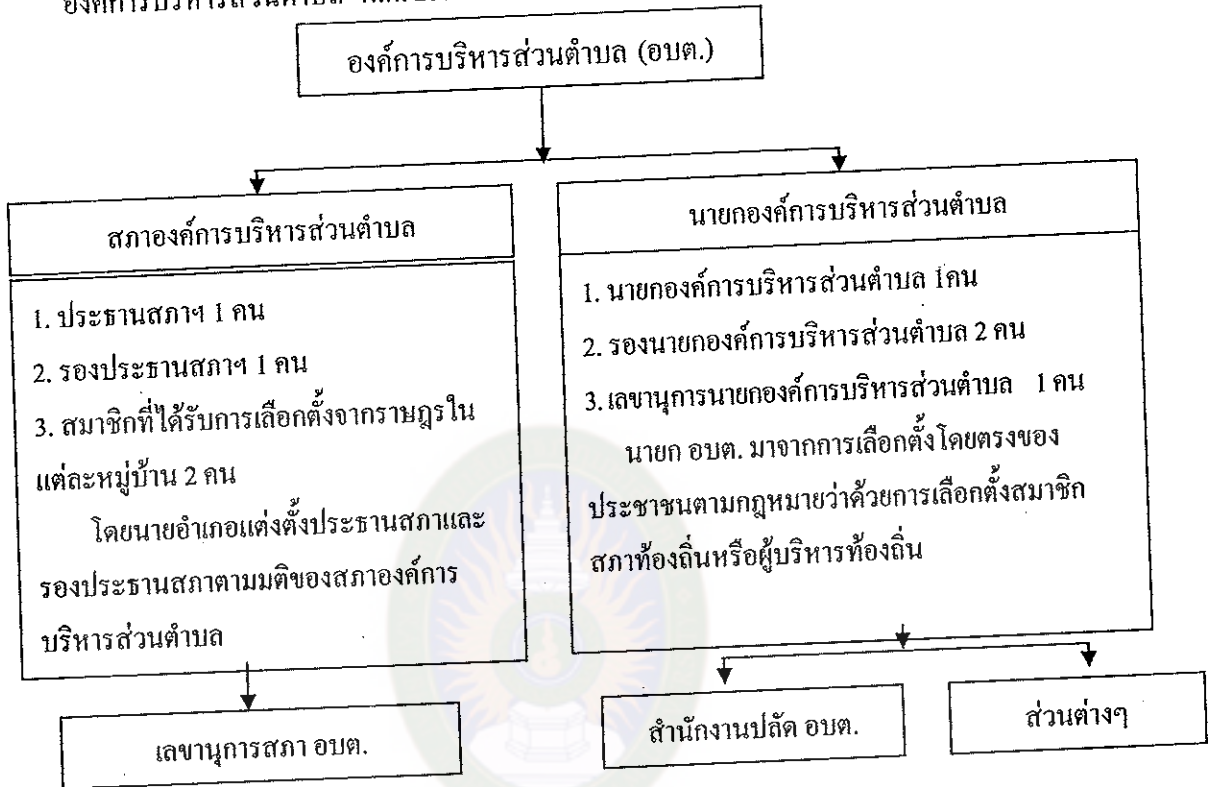
4. โครงสร้างและอำนาจหน้าที่

4.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละสองคน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้ง ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องเลือกเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน

4.2 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นและนายกององค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งไม่ใช่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 นายกององค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีนายกององค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีก็ให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระและเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

แผนภูมิที่ 2 องค์การบริหารส่วนตำบล โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546

4.3 อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังนี้

4.3.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.3.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

4.3.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

4.4 อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา 59 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

4.4.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

4.4.2 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.4.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

4.4.4 วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

4.4.5 รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

4.4.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้พระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น

มาตรา 60 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.5 หน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

4.5.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

4.5.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.5.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.5.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.5.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

4.5.7 คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.5.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

4.5.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

4.6 หน้าที่ที่องค์กรบริหารส่วนตำบลอาจทำได้

- 4.6.1 ให้มีหน้าที่เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 4.6.2 ให้มีและการบำรุงไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 4.6.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 4.6.4 ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

- 4.6.5 ให้มีและการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 4.6.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 4.6.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 4.6.8 การคุ้มครองดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
- 4.6.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.6.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 4.6.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

4.7 พนักงานส่วนตำบล อาจจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น

- 4.7.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.7.2 ส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

4.8 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ ดังนี้

4.8.1 มีรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีป้าย อากร การฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์

4.8.2 มีรายได้จากภาษี และค่าธรรมเนียมรถยนต์ และล้อเลื่อนที่จัดเก็บไว้ใน

จังหวัด

4.8.3 มีรายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น ไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภทดังต่อไปนี้

- 1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่ประกอบการตั้งอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยสุราซึ่งร้านขายสุราตั้งอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

4.8.4 มีรายได้จากเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกก็เอ่น ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาต และอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรม ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

4.8.5 มีรายได้จากค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม

4.8.6 กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้แบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

4.8.7 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับตำบล เพื่อเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละศูนย์ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราอื่นให้องค์การบริหารส่วนตำบล เก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

4.8.8 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

1) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

2) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล

3) รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้

5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ทูลให้

6) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้

7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

8) รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วน

ตำบล

9) องค์การบริหารส่วนตำบลอาจกู้เงินจากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่างๆ ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4.9 รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.9.1 เงินเดือน

4.9.2 ค่าจ้าง

4.9.3 เงินค่าตอบแทนอื่นๆ

4.9.4 ค่าใช้สอย

4.9.5 ค่าวัสดุ

4.9.6 ค่าครุภัณฑ์

4.9.7 ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ

4.9.8 ค่าสาธารณูปโภค

4.9.9 เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น

4.9.10 รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน

4.10 การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

4.10.1 นายอำเภอกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย

4.10.2 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้หากมีการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

4.10.3 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารทั้งหมดหรือบางคนพ้นจากตำแหน่งเมื่อเห็นว่ามีกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

5. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

5.1 ที่มาของสมาชิกสภาตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้สภา

องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน หมู่บ้านละสามคน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้ง ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องเลือกเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคน

5.2 อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดังนี้

5.2.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

5.2.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

5.2.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

5.3 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ตำบล

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ตำบลจำนวน 28 คน ดังนี้

5.3.1 นายวิจิตร ไชยสงค์ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ตำบล

5.3.2 นายวิเชียร ศรีบุญเรือง รองประธานฯ

5.3.3 นายพรชัย พันชมพู่ เลขานุการสภาฯ

5.3.4 นายบุญเลี้ยง ศรีบุญเรือง สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 1

5.3.5 นายทองสุข พรรณนาเหนือ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 1

5.3.6 นายปิ่นภพ พัฒเพ็ง สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 2

5.3.7 นางหนูพิน วังคะวียง สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 2

5.3.8 นายบัญชา ทับพิมล สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 4

5.3.9 นางสาวพาวดี ลาวงค์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 4

5.3.10 นายนิวัติ แก้วไครรัตน์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 5

5.3.11 นางอรุณี นนติวัลย์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 5

5.3.12 นายคำปอน พรหมโชติ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 6

5.3.13 นายสมจิตร์ ทับสีร์กย์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 6

- 5.3.14 นายอารมณ ไชยสงค์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 8
 5.3.15 นายศกร นนสีลาด สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 9
 5.3.16 นายเทิดพงษ์ เพียงเกตุ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 10
 5.3.17 นายจักรภัทร ชุมพล สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 10
 5.3.18 นายบุญตา คุณิต สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 11
 5.3.19 นายหนูพัด ไปแดน สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 11
 5.3.20 นายลี ทรูพิพรม สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 12
 5.3.13 นางสาวสุพรรณ ทับสิทธิ์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 12
 5.3.14 นายสินสมุทร ไชยปัญญา สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 13
 5.3.15 นางเทวี วังคะวียง สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 13
 5.3.16 นายทะนงศักดิ์ แก้วสม สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 14
 5.3.17 นายวิเชียร หมื่นศรี สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 14
 5.3.18 นายนิพนธ์ ลาชุม สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 17
 5.3.19 นางก้าน นนทะคำจันทร์ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 17
 5.3.20 นางรุ่งอรุณ ชาวระ สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 18

6. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลแกดำ

6.1 สภาพทั่วไป

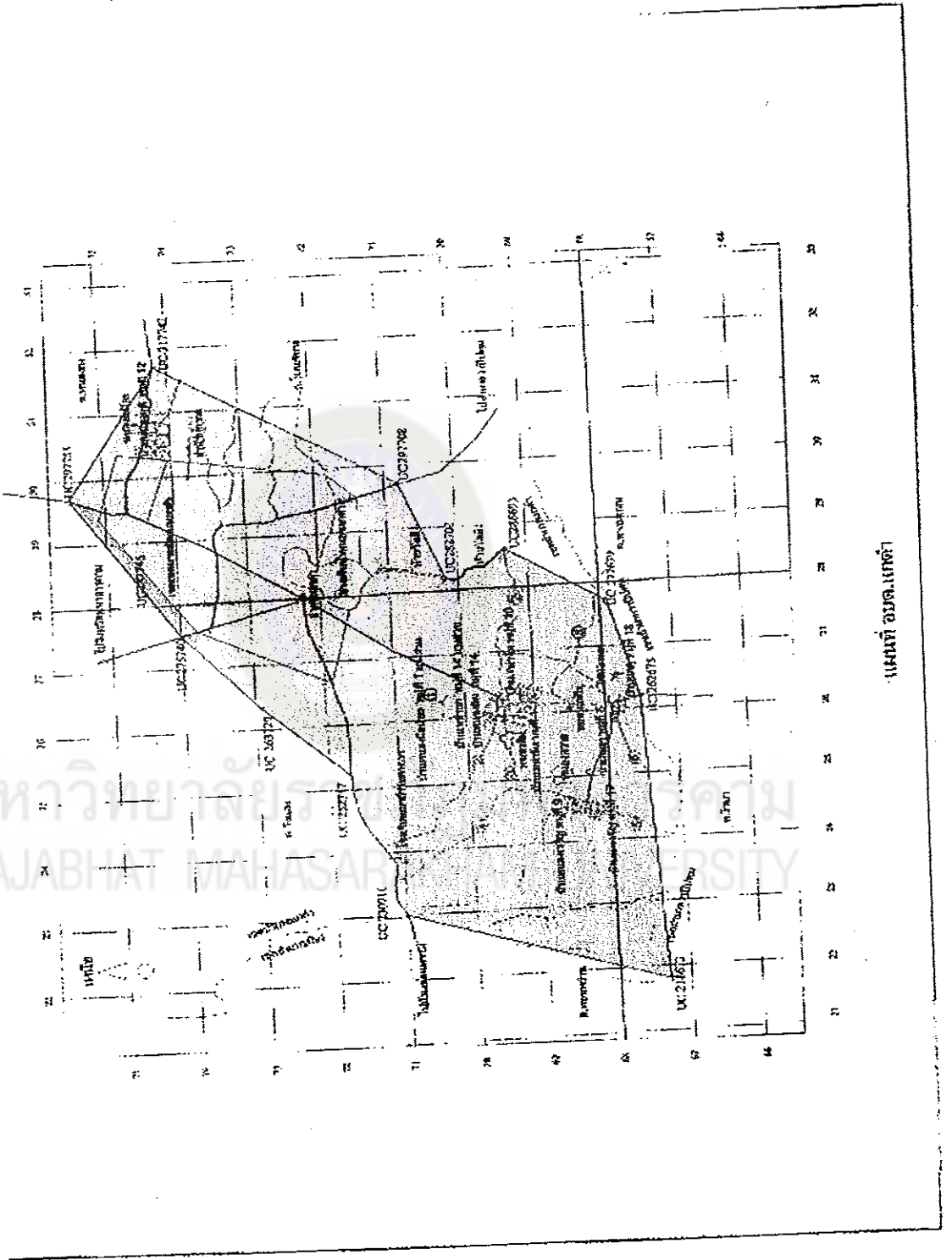
6.1.1 ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลแกดำตั้งอยู่หมู่ที่ 11 ตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของอำเภอแกดำห่างจากอำเภอประมาณ 3 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดมหาสารคามระยะทางประมาณ 27 กิโลเมตร

6.1.2 เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลแกดำมีพื้นที่ประมาณ 11,575 ไร่ หรือประมาณ 18.52 ตารางกิโลเมตร

6.1.3 อาณาเขต

แผนภาพที่ 1 แผนที่องค์การบริหารส่วนตำบลแกดำ

ทิศเหนือ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสงและองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอแกดำ

ทิศใต้ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลวังวา อำเภอวาปีปทุม

ทิศตะวันออก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสน อำเภอวาปีปทุมและองค์การบริหารส่วนตำบลโนนภิบาล อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันตก ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

6.1.4 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มทางตอนใต้เป็นที่ดอน ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทรายการเก็บกักน้ำไม่ดีเท่าที่ควร

6.1.5 เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแกดำมี 10 หมู่บ้าน แยกเป็นจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มทั้งหมู่บ้าน มีจำนวน 8 หมู่บ้านมีจำนวน 8 หมู่บ้าน ได้แก่

- 1) บ้านนาฎ หมู่ที่ 8
- 2) บ้านหนองเจริญ หมู่ที่ 9
- 3) บ้านเหล่าจั่น หมู่ที่ 10
- 4) บ้านเหล่าจั่น หมู่ที่ 11
- 5) บ้านหนองแด้ หมู่ที่ 12
- 6) บ้านหนองสิม หมู่ที่ 14
- 7) บ้านนาเจริญ หมู่ที่ 17
- 8) บ้านนาฎ หมู่ที่ 18

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแกดำบางส่วน ได้แก่

- 9) บ้านแกดำ หมู่ที่ 1
- 10) บ้านหัวขัว หมู่ที่ 4

6.1.6 ที่ตั้งอื่นในตำบล

ในตำบลแกดำมีเทศบาลจำนวน 1 แห่ง คือ เทศบาลตำบลแกดำ

6.1.7 ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 3,125 คน แยกเป็น

ชาย 1,585 คน

หญิง 1,540 คน

มีความหนาแน่นเฉลี่ย 168 คน/ ตารางกิโลเมตร

6.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

6.2.1 อาชีพ

1) การประกอบอาชีพ

ด้านเกษตรกรรม รวม 9,046 ไร่

ทำนา 7,752 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 85.6

ทำสวน 429 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.7

ทำไร่ 865 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.7

นอกจากนี้ยังมีการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมเลี้ยงปลาตามบ่อประจำแปลงนาไว้เพื่อบริโภคและจำหน่ายบางส่วน

2) ด้านอุตสาหกรรมและการพาณิชย์

มีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 1 แห่ง

ร้านค้าทั่วไปจำนวน 23 แห่ง

3) ด้านแรงงาน

แรงงานภาคเกษตรกรรม จำนวน 800 คน ค่าจ้างวันละ 100 บาท

แรงงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน 1,000 คน ค่าจ้างวันละ 120 บาท

6.2.2 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

1) ปิมน้ำมันขนาดเล็ก 1 แห่ง

2) โรงงานอุตสาหกรรม (ทอผ้า) 1 แห่ง

3) โรงงานน้ำแข็ง 1 แห่ง

4) โรงสีข้าวขนาดเล็ก 16 แห่ง

6.3 สภาพทางสังคม

6.3.1 การศึกษา

1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง

2) โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง

3) โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง

4) ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 8 แห่ง

6.3.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

1) วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 4 แห่ง

6.3.3 การสาธารณสุข

1) สถานีนอนมัยประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 แห่ง

2) อัตราการมีส่วนร่วมรดน้ำ ร้อยละ 100

6.3.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแกด้าทุกหมู่บ้านอยู่ห่างจากสถานีตำรวจประมาณ 6 กิโลเมตร แต่ละหมู่บ้านจะมีการเข้าเวรยามเพื่อรักษาความปลอดภัยในหมู่บ้านตนเอง

6.4 การบริการพื้นฐาน

6.4.1 การคมนาคม

1) ถนนลาดยาง จำนวน 3 สาย รวมระยะทาง 8.038 กม. ใช้การได้ดี

2) ถนนคอนกรีต จำนวน 26 สาย รวมระยะทาง 3.254.60 กม. ใช้การได้ดี

3) ถนนลูกรัง จำนวน 9 สาย รวมระยะทาง 17.470 กม. ใช้การได้ไม่ค่อยดีนักในช่วงฤดูฝนจะถูกน้ำกัดเซาะเป็นหลุมเป็นบ่อ แต่ในช่วงฤดูแล้งองค์การบริหารส่วนตำบลแกด้าได้ปรับปรุงให้ใช้การได้ดี

4) ถนนดิน จำนวน 15 สาย รวมระยะทาง 13.397 กม. ใช้การได้ไม่ค่อยดีเพราะถูกน้ำกัดเซาะฤดูแล้งจะเป็นทรายการสัญจรไปมาไม่สะดวก

6.4.2 การโทรคมนาคม

1) โทรศัพท์สาธารณะ 4 แห่ง

6.4.3 การไฟฟ้า

หมู่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง 8 หมู่บ้าน ประชากรที่ใช้ไฟฟ้าจำนวน 556 ครัวเรือน

6.4.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

1) ลำห้วย 1 สาย

2) บึง หนอง 5 แห่ง

6.4.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

1) บ่อน้ำตื้น 2 แห่ง

2) บ่อบาดาล 33 แห่ง

6.5 ข้อมูลอื่น ๆ

6.5.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแกดำ มีป่าชุมชนตามที่สาธารณะประโยชน์คอนปู้ตาที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์ ใช้เป็นแหล่งอาหารคือเห็ดต่าง ๆ ที่มีตามธรรมชาติไว้บริโภคและจำหน่าย

6.5.2 มวลชนจัดตั้ง

1) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 60 คน

6.6 ศักยภาพในตำบล

6.6.1 ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

1) จำนวนบุคลากร รวม 24 คน

1.1) ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

6 คน

1.2) ตำแหน่งในส่วนการคลัง 5 คน

1.3) ตำแหน่งในส่วนโยธา 2 คน

1.4) ตำแหน่งในส่วนการศึกษาฯ 1 คน

1.5) ตำแหน่งในส่วนสวัสดิการสังคม 1 คน

2) ระดับการศึกษาของบุคลากร (สมาชิกและพนักงานส่วนตำบล

พนักงานจ้าง)

2.1) ประถมศึกษา 10 คน

2.2) มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา 28 คน

2.3) ปริญญาตรี 5 คน

2.4) สูงกว่าปริญญาตรี 1 คน

6.6.2 ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

1) การรวมกลุ่มของประชาชน

จำนวนกลุ่มทุกประเภท 26 กลุ่ม แยกเป็น

- 1.1) กลุ่มทอผ้าไหม 3 กลุ่ม
- 1.2) กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ 8 กลุ่ม
- 1.3) กลุ่มร้านค้าชุมชน 8 กลุ่ม
- 1.4) กองทุนหมู่บ้าน 8 กลุ่ม

2) จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ประชากรวัยแรงงานจะทำงานในโรงงานทอผ้า ทำให้ไม่มีปัญหาการว่างงาน การอพยพแรงงานประกอบกับประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในโครงการพัฒนาที่มีขึ้นในตำบลทุก ๆ ด้านทำให้การพัฒนามีประสิทธิภาพ

6.7 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

6.7.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาตำบล

บ้านเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง ศูนย์รวมแหล่งวัฒนธรรม เกษตรกรรม
พอเพียง ไร้สารพิษ

6.7.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาตำบล

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเข้า
ท่อระบายน้ำ และรางระบายน้ำ
- 1.2) ขยายเขตไฟฟ้าให้เพียงพอกับความต้องการ
- 1.3) ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน
- 1.4) พัฒนาระบบโทรคมนาคม

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 2.1) ส่งเสริมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 2.2) จัดเก็บขยะอย่างถูกวิธี ประหยัด และทันกับความต้องการ

3) ยุทธศาสตร์พัฒนาการเมืองการบริหาร

- 3.1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- 3.2) พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อการปฏิบัติงาน

- 3.3) พัฒนานวัตกรรม
 - 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
 - 4.1) การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 - 4.2) การส่งเสริมสุขภาพชุมชน
 - 5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ
 - 5.1) ยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น
 - 5.2) ส่งเสริมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
 - 6.1) พัฒนารายได้ของประชาชน
 - 6.2) พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 7) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม
 - 7.1) สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 7.2) การพัฒนาสังคมสงเคราะห์

7. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแกดำ

7.1 การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

7.1.1 สนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพผลิตภัณฑ์ของชุมชน โดยการอุดหนุนกลุ่มอาชีพที่มีศักยภาพให้ดำเนินการอย่างยั่งยืน ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพเป็นที่ต้องการภายในชุมชนและตลาดต่อไป

7.1.2 ส่งเสริมอาชีพให้เกษตรกรมีอาชีพเสริม โดยการฝึกอบรมอาชีพตามความต้องการ

7.1.3 พัฒนาอาชีพยกระดับฝีมือแรงงาน

7.1.4 สนับสนุนโครงการคาราวานแก้จนเพื่อแก้ไขความยากจนในชุมชน

7.1.5 ส่งเสริมการผลิตเกษตรปลอดสารพิษ

7.1.6 ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยชีวภาพ

7.2 การดำเนินงานด้านสังคม

7.2.1 สนับสนุนโครงการชุมชนเข้มแข็ง

7.2.2 โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

7.2.3 โครงการลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์

7.2.4 โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

7.3 การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

7.3.1 สนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ให้มีน้ำใช้สะดวกและสะอาด

7.3.2 ขุดลอกหนองเก็บน้ำ ลำห้วย และปรับปรุงฝายน้ำล้น

7.3.3 ขุดเจาะน้ำบาดาล

7.4 การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

7.4.1 จัดทำโครงการปรับปรุงถนน คสล. ภายในหมู่บ้าน

7.4.2 ก่อสร้างถนนเข้าพื้นที่การเกษตร

7.4.3 ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

7.4.4 เพิ่มจุดไฟฟ้าส่องสว่างภายในหมู่บ้าน

7.4.5 ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำเพื่อให้ประชาชนในเขต อบต.แกดามีไฟฟ้าใช้

ทุกครัวเรือน

7.5 การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

7.5.1 จัดทำโครงการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

7.5.2 ออกข้อบัญญัติป้องกันไขมันน้ำค่าน้ำเสียภายในเขต อบต.แกด้า

7.5.3 โครงการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ

7.6 การดำเนินงานด้านการเมืองและการบริหาร

7.6.1 ดำเนินการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

7.6.2 จัดให้มีการประชุมประชาคมหมู่บ้าน

7.6.3 จัดทำแผนอัตรากำลังสามปีเพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้น

7.6.4 ระดมความคิดเห็นจัดทำแผนพัฒนา อบต.แกด้า

7.6.5 โครงการ อบต.เคลื่อนที่

7.6.6 การพัฒนาประสิทธิภาพและการพัฒนาบุคลากร

7.6.7 โครงการจัดหาวัสดุเครื่องใช้สำนักงาน

7.6.8 โครงการจัดงานพิธีทางศาสนาและงานวันสำคัญทางศาสนาและ

พระมหากษัตริย์

7.7 การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

7.7.1 ส่งเสริมประเพณีบุญบั้งไฟ

- 7.7.2 ร่วมจัดงานประเพณีและสนับสนุนงบประมาณ
 - 7.7.3 ส่งเสริมงานวันอนุรักษ์พันธุกรรม
 - 7.7.4 สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - 7.7.5 สนับสนุนกิจกรรมสภาวัฒนธรรมตำบลเก่า
 - 7.7.6 ส่งเสริมฟื้นฟูประเพณีงานวันกตัญญูและวันสงกรานต์
- 7.8 การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.8.1 บริการเก็บขยะให้แก่หมู่บ้านชุมชนต่าง ๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเก่า

- 7.8.2 การแก้ไขปัญหาน้ำเสียจากโรงงาน
- 7.8.3 การจัดทำผังเมือง
- 7.8.4 ขอให้มีการสำรวจที่สาธารณะ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเก่า จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานและผลการวิจัยที่ลักษณะใกล้เคียงกับเรื่องที่ศึกษาเป็นแนวทางในการวิจัยนำเสนอ ดังนี้

เรื่องยศ ปรีดี (2542 : 80-87) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตชนบทจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการร่วมกันในการวางแผน พบว่า ชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการวางแผน โดยมีการรวมกลุ่มในรูปแบบต่างๆ เช่น การรวบรวมกลุ่มแบบอาชีพมีการพบปะปรึกษาหารือเพื่อการศึกษาและความต้องการร่วมกันในชุมชน เดือนละ 2-3 ครั้ง ด้านการลงทุนในการดำเนินงานในการบริหารงานส่วนตำบล พบว่า ชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการลงทุนในการดำเนินงาน โดยมี การจัดตั้งแหล่งทุนของกลุ่มในรูปแบบออมทรัพย์มากที่สุด และมีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการเสียสละแรงงานด้านการตัดสินใจในการทำงานร่วมกันของชุมชน ในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีส่วนร่วม โดยที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้งบประมาณลักษณะดำเนินการ คือมีการประชุมชี้แจงและวางแผน จัดสรรงบประมาณ โดยใช้สมาชิกแสดง

ความคิดเห็นใช้มติที่ประชุม โดยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้บุคลากรในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม และด้าน 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการลงมือปฏิบัติได้แก่ปัญหา ด้านสมาชิกในชุมชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงาน ด้านความสามัคคีและการให้ความร่วมมือ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนตามศักยภาพ สำหรับผลการมีส่วนร่วมของชุมชนตามศักยภาพ สำหรับผลการมีส่วนร่วมของชุมชนตามศักยภาพ สำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชนตามศักยภาพในการระดมความร่วมมือจากภายนอก เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ชุมชนองค์กรภายนอกจำนวนปานกลางมีส่วนร่วม โดยมีการร่วมมือกันทางด้านวัฒนธรรมมากที่สุด มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมประเพณีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น จัดทำพิพิธภัณฑ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ (2543: 78-79) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2543 พบว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ดังที่เคยมีผู้ศึกษาไว้มากมายในนานาประเทศ และการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ผู้ชายมักมีส่วนร่วมสูงกว่าผู้หญิง ผู้ที่อยู่ในวัยกลางคนมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากกว่าผู้ที่มีกลุ่มอายุอื่น การมีส่วนร่วมทางการเมืองยังแตกต่างกันไปตามระดับการศึกษา อาชีพ ถิ่นที่อยู่อาศัย อย่างไรก็ตามการศึกษานี้ พบความแตกต่างของชาวเมืองกรุงเทพมหานครทั้งที่อยู่ในเมืองและชานเมือง ที่มีระดับการมีส่วนร่วมในทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วม พบว่า การได้รับข่าวสารและความสนใจทางการเมือง ความเข้าใจทางการเมือง การเป็นสมาชิกกรรมการที่ปรึกษากลุ่ม การทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเมือง ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวนี้ ประชาชนได้รับข่าวสาร สนใจ เข้าใจ มีความรู้ และเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองมาก จนทำให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากด้วย นอกจากนี้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การศึกษาและอายุ

สุภาพ ศรีเมือง (2544 : 77-83) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบล : ศึกษากรณีตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาบ้านโพธิ์ พบว่า ด้านการเสนอปัญหา ประชาชนจะมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยกลุ่มที่มีส่วนร่วมมากที่สุด คือ สมาชิกสภา

องค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน และคณะกรรมการพัฒนาสตรี ด้านการบริหารดำเนินการ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วม กลุ่มที่มีส่วนร่วมในด้านการบริหารดำเนินการ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมกลุ่มที่มีส่วนร่วมในด้านการบริหารจะเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะถือว่าเป็นการตรวจสอบ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบด้านการรับประโยชน์และประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการหรือจัดทำขึ้น แต่ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการติดตามประเมินผล ประชาชนมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยร่วมดูแลกิจกรรมหรือโครงการที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำขึ้น

ปิยบุษ แสงวูธ (2544 : 54-60) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นตำบลนางาม อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ผู้เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษา อาศัยอยู่ในท้องถิ่นมาตั้งแต่เกิดและส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการจัดตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาตำบล เก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของตำบล รวบรวมและจัดกลุ่มปัญหาและความต้องการของตำบล ศึกษานโยบายของจังหวัดและอำเภอ กำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล กลั่นกรองปัญหาและความต้องการ จำลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ กำหนดแนวทางพัฒนาตำบล และกำหนดกิจกรรมตามโครงการ/งาน ผู้เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลจะให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง

ปัญหาที่พบ คือ ผู้เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีระดับการมีส่วนร่วมในการร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่น รับรู้ และเข้าใจระบบการวางแผนมากกว่าประชาชน ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดวิสัยทัศน์ในการมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

สมบุรณ์ กนกหงส์ (2544 : 67-70) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า บุคคลากรในชุมชนโดยรวมและจำแนกตามสภาพ เห็นว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่าชุมชนในอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือด้านลักษณะของความเป็นผู้นำ ด้านการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ด้านการมีส่วนร่วมเพื่อ

เรียบร้อย มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน / สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการวางแผนการ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และด้านการบริหารจัดการและการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังพบว่า ประชาชนที่มีความแตกต่างกันเรื่องเพศและระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ของเทศบาลโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นดังกล่าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิชัย วัฒนกิติกุล (2549 : 76-85) ศึกษาการดำเนินงานตามบทบาทของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า การดำเนินงานตาม บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารึก ประเพณี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ด้านการส่งเสริม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ และมีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดินสาธารณะ และการกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชน และผู้สูงอายุ และด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

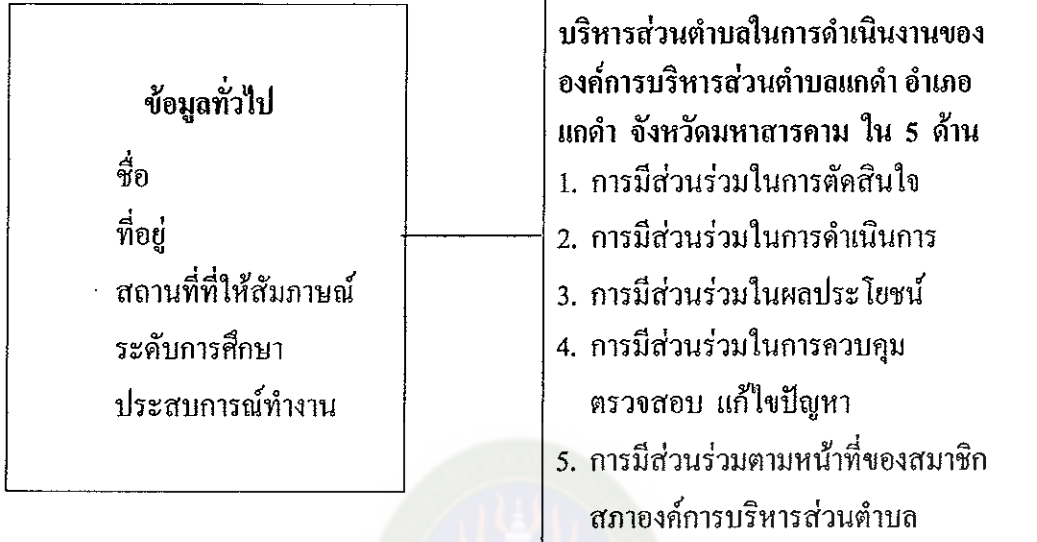
พรเทพ คันทะพรม (2550 : 66-67) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนใน การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบล ในเขตอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับ ประโยชน์ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านการ มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมใน การดำเนินการตรวจสอบ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีเพศ และการศึกษา แตกต่างกันมีส่วนร่วมแตกต่างกัน ส่วนที่มีอายุและอาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมไม่แตกต่าง กัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนผู้เป็นศูนย์กลางการพัฒนานั้นจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนด และเพื่อให้การพัฒนาสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดทำงานควบคู่ไปกับองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา ดังนั้น การศึกษาการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งเพื่อที่จะได้นำเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพ

9. กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำรูปแบบของการมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการดำเนินขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการเห็นชอบแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการบริหาร ตลอดจนการให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ข้อบัญญัติอื่นๆ รวมถึงการควบคุมการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรอบแนวคิดในการวิจัยประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วม ในผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ แก้ไข ปัญหา

จากนั้นผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษา ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 กรอบแนวคิดการศึกษา